

2. Volgens het tweede middel schendt de bestreden verordening artikel 55 van de REACH-verordening. Zij is in strijd met het doel van deze laatste, het concurrentievermogen te vergroten, en druist in tegen het recht om stoffen te verhandelen.
  - De bestreden verordening is in strijd met het doel van de REACH-verordening, het concurrentievermogen te vergroten, meer in het bijzonder met titel VII van die verordening, betreffende autorisaties, waarmee zij de mededingingspositie van verzoeksters schaadt en deze verhindert de stof in de handel te brengen door er prioriteit aan te geven ondanks de informatie waaruit bleek dat deze niet voldeed aan de criteria voor prioriteitstelling en opneming in bijlage XIV.
3. Het derde middel houdt in dat de Europese Commissie het recht van verweer van verzoeksters heeft geschonden en niet heeft voldaan aan haar motiveringsplicht.
  - De Europese Commissie heeft het recht van verweer van verzoeksters geschonden en niet voldaan aan haar motiveringsplicht door niet uiteen te zetten waarom zij de stof heeft „gegroepeerd” met trichlooretheen, ondanks het feit dat het Europees Agentschap voor chemische stoffen in zijn richtsnoeren voor prioriteitstelling uitdrukkelijk heeft erkend dat ingeval factoren als „groepering” in aanmerking worden genomen, die geen deel uitmaken van de formele criteria van artikel 58, lid 3, de redenen voor prioriteitstelling duidelijk moeten worden aangegeven en dienen te stroken met de rol en het doel van de aanbevelingsfase in de autorisatieprocedure.
4. Volgens het vierde middel tast de bestreden verordening het gewettigd vertrouwen van verzoeksters aan.
  - De bestreden verordening tast het gewettigd vertrouwen van verzoeksters aan doordat zij niet voldoet aan de richtsnoeren voor het toekennen van prioriteiten. Inzonderheid tast de prioriteitstelling en opneming in bijlage XIV van nPB hun gewettigd vertrouwen aan dat het volumecriterium en de groeperingsoverwegingen zouden worden toegepast zoals zij uiteen zijn gezet in de richtsnoeren voor de toekenning van prioriteiten en de richtsnoeren voor de algemene benadering.
5. Met het vijfde middel voeren verzoeksters aan dat de bestreden verordening het evenredigheidsbeginsel schendt.
  - De Europese Commissie had het passend moeten achten, te wachten met de opneming van nPB in bijlage XIV bij de bestreden richtlijn. Dat zou minder belastend zijn geweest, aangezien verzoeksters niet nu al de gevolgen van opneming in bijlage XIV zouden hebben ondervonden, maar pas nadat nPB er op goede gronden in zou zijn opgenomen op grond van een daadwerkelijke betrekkelijk hoge prioriteit.
6. Het zesde middel houdt in dat de bestreden verordening het beginsel van gelijke behandeling en non-discriminatie schendt.
  - Volgens verzoeksters schendt de bestreden verordening het beginsel van gelijke behandeling en non-discriminatie schendt door de stof — door deze op te nemen in bijlage XIV bij de REACH-verordening — anders te behandelen dan overige stoffen, waaronder lood(II)-antimonaat. Beide stoffen bevonden zich in een vergelijkbare situatie: zij werden beide beschouwd als deel uitmakend van dezelfde ronde voor prioriteitstelling, zij hadden beide een totale prioriteitscore gekregen (of moeten krijgen) van 17, en in beide gevallen omvatte de prioriteitsbeoordeling groeperingsoverwegingen. Niettemin zijn zij door het ECHA en door de Europese Commissie verschillend behandeld doordat de stof is aanbevolen en vervolgens in bijlage XIV is opgenomen, terwijl lood(II)-antimonaat niet is aanbevolen en dus niet in bijlage XIV is opgenomen.

Beschikking van het Gerecht van 6 september 2017 — Systran/Commissie

(Gevoegde zaken T-481/13 en T-421/15) ⁽¹⁾

(2017/C 357/40)

Proceestaal: Frans

De president van de Zesde kamer heeft de doorhaling van de zaken gelast.

⁽¹⁾ PB C 336 van 16.11.2013.